

passende Belønninger til Sognefogder, Afskenter og Roerkarle, der have udvist Nidkjerhed i Opfyldelsen af deres Pligter, navnlig med Hensyn til Opdagelsen af Overtrædelse af nærværende Lov, eller til Andre, som derved maatte have ydet Bistand.

Dette Endringsforslag fattes under Forhandling.

Drejer: I Henhold til mine Udtalelser ved Sagens forrige Behandling har jeg tilladt mig i Forening med 4 andre af Thingets Medlemmer at stille det foreliggende Endringsforslag, hvis Hensigt er at bevirke udtaget af Lovforslaget en Bestemmelse, der ligesom synes at tyde hen paa Genoptagelsen i Lovgivningen af det demoraliserende Angiver-system, der ellers i de senere Aars Lovarbejder har været opgivet. Angiveriet er noget i den almindelige Mening saa Forhadet, at en isvrigt god Lov, der ligesom benytter samme som et fortrinligt Middel til sit Diemeds Opnaaelse, let kommer til selv i det Hele at faae Opinionen imod sig og derved at miste en Støtte, der i Virkeligheden betyder langt Mere end hiint Middel, og jeg maa derfor ansee det for hensigtsmæssigt og gavnligt at foretrække Endringsforslaget for Lovforslagets Bestemmelse. Vel udelukker Endringsforslaget ikke Muligheden af, at der kan blive tillagt en privat Angiver Belønning for en gjort Angivelse; men jeg mener, at, naar Belønningen berøber paa Amtmandens Resolution i hvert enkelt Tilfælde, maa det indeholde en tilstrækkelig Garanti for, at idetmindste ikke den Angiver, der har handlet af blot smudsige Bevæggrunde, s. Ex. Had, Hævngjerrighed og Grisdighed efter Penge, belønnes, og i ethvert Tilfælde vil ved den foreslaaede Form det odieise Præg ved Loven bortfalde. Forsaavidt Endringsforslaget gaar ud paa at udelukke Controlleuren fra at nyde særlig Belønning af Politikassen, da er dette fæstet med velberaad. Nu, idet man er gaaet ud fra den Forudsætning, at Controlleurens Afgang til sliq Belønning vilde svække hans Anseelse og Agtelse, baade ligeoverfor Befolkningen og i Forholdet til det ham underordnede Controlpersonale. Til disse saa

Ord skal jeg foreløbig indskrænke mig og dersom med tillade mig at anbefale Endringsforslaget.

Indenrigsministeren: Saaledes som jeg allerede sidst antydede, ere de Indvendinger, der fra et almindeligt Standpunkt gjøres imod Brugten af Angiveriet, jo almindeligt anerkjendte. Spørgsmaalet var kun, om der i dette særegne Tilfælde ikke var eiendommelige Grunde, som tilraadede Benyttelsen deraf. Nu er her fremkommet et Forslag, hvilket synes at tyde paa, at man lægger Vægt paa en Forandring i denne Bestemmelse i Lovforslaget, og der er ved dette Forslags Affattelse taget de forskjelligte Hensyn, som formeentlig maatte komme i Betragtning for nogenlunde at opnaae det samme Formaal, som Lovforslaget i sin hidtilværende Affattelse sigter til; jeg finder det derfor for mit Bedkommende ikke passende at modsætte mig det.

Jesperen: Da jeg har deeltaget i at stille det nu foreliggende Endringsforslag, skal jeg dog ogsaa tillade mig at anbefale det for Thingets ærede Medlemmer. Det er ikke alene den Betragtning, der har gjort sig gjældende hos mig, at det er demoraliserende, at der i en Lov ligesom fristes til Angiveri. Vi have haft Exempler i den Tid, der nu ligger bag os, hvorledes det gik, da Smugleriet herskede, at almindelig Foragt, ja endog Had ramte Angivere. Men det er ikke alene den Betragtning, der har gjort sig gjældende hos mig, men snarere den, at Loven modarbejder sig selv og Opnaaelsen af sit Formaal, ved at sætte Belønning for Angiveri. Naar vi i Loven sætte den Bestemmelse ind, at den Mulkt, som falder for Lovens Overtrædelse, skal tilfalde Angiveren, da er det vist Hensigten dermed at virke til Lovens Overholdelse, men jeg troer just, at det virker til det Modsatte deraf. Fra Lovgivningens Standpunkt saavel som fra Borgernes maa det jo ansees for rigtig at virke til, at Loven holdes for hellig, holdes i Agt, og at dens Overtrædelse ansees for strafbar, men, idet der sættes en Belønning for Angiveri, opfordrer man derved til Noget, som bidrager til at svække Agtelsen for Loven,